

tijd zijn illusie te hebben bereikt en een plaatsing bij een der opnemingsbrigades te hebben verkregen, dan zou hij voor één jaar naar huis gaan en daarna terugkeeren, om zijn pensioen te halen, en met een flinke som, die hij van zijn ruim traktement zou hebben overgespaard, voor goed naar Duitschland terugkeeren. Hij was nu reeds ongeveer zes maanden op Atjeh. Reeds eenige malen was hij in 't vuur geweest en al had de vijand toen al niet hevig en slechts op grooten afstand geschoten, toch had hij wel gemerkt, dat hij zich niet lafhartig zou gedragen, als het er op aankwam. Ook hij had, zoo als ieder ander, de eerste malen het hoofd gebogen en zijn groet gebracht aan de eerste kogels, die over hem heen vlogen en nog gebeurde het wel eens, wanneer hij buiten wandelde en er viel plotseling een schot, dat hij even schrikte, doch een glimlach bewees dan, dat het ook maar voor een oogenblik was geweest. Heden avond nog

Een kloppen aan de deur zijner kamer doet hem zijn wandeling staken en geeft een andere richting aan zijn gedachtengang.

„Binnen!”

„Sergeant, of U even bij den commandant wilt komen?” zegt de soldaat, die binnentredende de militaire houding aanneemt, salueert en antwoord afwacht.

Siemer werpt een vluchtigen blik op de wekkerklok, die op tafel staat en zegt: „Zeg den commandant, dat ik onmiddellijk kom.” De soldaat groet wederom, maakt rechtsomkeert en verlaat het vertrek.

„Wat zou dat nu zijn? Bij half tien. Misschien een fout in de menage-rekening? of zou de luitenant soms een extraatje hebben met Kerstmis? hij geeft de onderofficieren wel eens meer een flesch wijn!” Zoo nadenkende trekt hij z'n schoenen aan, knoopt zijn jas toe en spoedt zich naar de woning van den commandant der benting.

„Siemer, de gouverneur heeft mij van morgen weêr gezegd, dat er hier langs onze post gesmokkeld wordt. Volgens door hem ontvangen berichten, zou er zelfs eergisteren een belangrijke hoeveelheid opium hier langs zijn gekomen. Afgaande op de opgave, die ik heb ontvangen, is het vandaag een dag, die voor de sloebers 1) zeer geschikt is, om iets te ondernemen. Ik vind het dus noodig, dat er van nacht een hinderlaag ligt aan den spoordijk, daar waar het pad door het kreupelhout en alang-alang 2) naar buiten de linie loopt. Straks over een half uur komt de maan op. Maak je dus gereed en neem twintig man, waarbij twaalf Europeanen en vertrek. Verdere instructies geef ik je niet, je weet er alles van, hoe ik het wil hebben en nu succès Dank je!” 3)

Siemer groet en gaat weg.

„Hm succès succès een prettige Kerstnacht . . . succès; de

1) Sloebers = seloewar is de wijde broek der Atjehers, waarvan de soldaat een scheldnaam heeft gemaakt.

2) hoog gras.

3) „Dank je” geijkte militaire uitdrukking van een meerdere, om na een gesprek aan den lager in rang zijnde te kennen te geven, dat hij gaan kan.